

“मीठे बच्चे- पढाइको स्मरण गरिरह्यौ भने कहिल्यै पनि कुनै कुरामा अलमलिने छैनौ। सदा नशा रहोस्-
हामीलाई पढाउनेवाला स्वयं निराकार भगवान् हुनुहुन्छ।”

प्रश्न:- यो ज्ञान रत्नको अविनाशी नशा कुन बच्चाहरूलाई रहन सक्छ?

उत्तर:- जो गरिब बच्चा छन्। गरिब बच्चाहरू नै बाबाद्वारा पदमापदमपति बन्छन्। उनीहरू मालामा उनिन सक्छन्। धनवानलाई त आफ्नो विनाशी धनको नशा रहन्छ। बाबालाई यस समय करोडपति बच्चा चाहिँदैन। गरीब बच्चाहरूको पैसा-पैसाबाट नै स्वर्गको स्थापना हुन्छ किनकि गरिब नै साहुकार बन्नु छ।

गीत:- इस पाप की दुनिया से.....

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा बापदादाका बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी अहिले यस्तो ठाउँमा गइरहेका छौं जहाँ दुःखको नाम-निशान नै हुँदैन, जसको नाम हो नै सुखधाम। हामी त्यस सुखधाम वा स्वर्गका मालिक थियौं। सुखधाममा त सत्ययुग नै थियो, देवी-देवताको राज्य थियो। अहिले तिमी ब्राह्मण बनेका छौ, तिमी हौ ब्रह्मा मुख वंशावली। तिमीले लेख्छौ पनि- शिवबाबा मार्फत ब्रह्माकुमारीज। यो पनि तिमीले अहिले जानेका छौ- वास्तवमा हाम्रो चढ्ती कला छ। चढ्ती कला र उत्रिने कलालाई तिमी बच्चाहरूले राम्रोसँग बुझ्नेका छौ। तिमीलाई थाहा छ- जब चढ्ती कलामा थियो, उनीहरूलाई देवी-देवता भनिन्थ्यो। अहिले उत्रिने कलामा छन्, त्यसैले उनीहरूलाई देवी-देवता भन्न सकिँदैन। अहिले आफूलाई मनुष्य सम्झन्छन्। मन्दिरहरूमा गएर देवी-देवताका अगाडि टाउको टेक्छन्। सम्झन्छन्- यी पहिले थिए। कहिले? यो जान्दैनन्। तिमीले कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौ- क्राइस्टभन्दा ३ हजार वर्ष पहिले यहाँ स्वर्ग थियो। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- चक्र अब दोहोरिन्छ। पतित दुनियाँलाई पावन बन्नु नै छ। अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- हामी बाबाद्वारा मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौ। बाबाले पढाउनुहुन्छ- यो नशा चढ्नुपर्छ नि। गाइएको पनि छ, भगवानुवाच- मैले तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। केवल यो भूल गरिदिएका छन् जुन बाबाको बदलामा बच्चाको नाम राखिदिएका छन्। यस भूललाई पनि तिमी बच्चाहरूले नै बुझ्नेका छौ, अरू कसैले बुझ्दैनन्।

अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा आएको छ- हामी फेरि आफ्नो शान्तिधामबाट सुखधाम जानको लागि पावन बनिरहेका छौं। गाउँछन् पनि- पतित पावन आउनुहोस्। पतित पावन त गड फादर नै ठहरिनुभयो। कृष्णलाई त भन्न सकिँदैन। यो बुद्धिमा स्मरण गरिरहनु छ। विद्यालयमा बच्चाहरूको बुद्धिमा पढाइको चिन्तन चलिरहन्छ नि। तिमीले पनि यदि यो स्मरण गरिरह्यौ भने कहिल्यै अलमलिने छैनौ। जान्दछौ- अहिले हाम्रो चढ्ती कला छ। सेकेन्डमा जीवनमुक्ति गायन गरिएको छ। बच्चा पैदा भयो, वर्साको हकदार बन्यो। तर त्यो कुनै जीवनमुक्तिको वर्सा होइन। यहाँ तिमीलाई जीवनमुक्तिको राज्य भाग्य मिल्छ। बाबासँग मिल्नु पनि अवश्य छ। यो पनि जानेका छौ- बेहदका बाबाबाट बेहदको वर्सा मिलेको थियो, अब फेरि मिल्नु छ। अहिले तिमी श्रीमतमा चलेर वर्सा पाइरहेका छौ। भक्ति मार्गमा कसै न कसैलाई याद नै गरिरहन्छन्। चित्र पनि सबैका छन्, पुज्दछन्। यो रहस्य पनि बाबाले सम्झाउनु

भएको छ। यी कुरा करोडौंमा कसैले त राम्रोसँग बुझ्छन् र निश्चय गर्छन्, फेरि कसैले संशय गर्दैनन्। कसैलाई संशय नआओस् त्यसैले पहिले सम्बन्धको कुरा सम्झाउनु पर्छ। गीतामा छ नि— अर्जुनलाई भगवान्ले बसेर सम्झाउनुभयो। अब घोडा गाडीमा बसेर राजयोग सिकाउनु, यो त हुन सक्दैन। यस्तो कहाँ बसेर राजयोग सिकाउने। अब यो त झुटो हुन गयो। देखाउँछन्— विष्णुको नाभिबाट ब्रह्मा निस्किए अनि फेरि ब्रह्माको हातमा शास्त्र दिएका छन्। सूक्ष्मवतनमा त हुन सक्दैन। त्यसैले यहाँ नै सार सम्झाइन्छ नि। यसरी चित्रमा तिमीले सम्झाउन सक्छौ। प्रदर्शनीमा पनि यो चित्र काममा अवश्य आउँछ। सूक्ष्मवतनको त कुरा नै छैन। ब्रह्मा मुखद्वारा कसलाई सम्झाउने? वहाँ त हुन्छन् ब्रह्मा, विष्णु, शंकर। त्यसैले शास्त्रको सार कसलाई सम्झाउने? तिमीलाई थाहा छ— यी सबै भक्तिमार्गका कर्मकाण्ड हुन्। सत्ययुग त्रेतामा यो भक्तिमार्ग त हुन सक्दैन। वहाँ हुन्छ नै देवताहरूको राजधानी। भक्ति कहाँबाट आउन सक्छ? यो भक्ति त पछि हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— निश्चयबुद्धि नै विजयी हुन्छन्, बाबामा निश्चय राख्यौ भने अवश्य बादशाही मिल्छ। बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— म स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला, पतितलाई पावन बनाउनेवाला हुँ। शिवलाई कहिल्यै गोरो, कालो भनिदैन। कृष्णलाई मात्र श्याम सुन्दर भनिन्छ। यो पनि बच्चाहरूलाई थाहा छ— शिव त चक्रमा आउनुहुन्छ। उहाँलाई गोरो वा कालो देखाउन सकिँदैन। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— तिमी बच्चाहरूको अब चढ्ती कला छ। कालोबाट गोरो बन्नु छ। विश्व गोरो थियो, अहिले कालो किन बनेको छ! काम चितामा बस्नाले। यो पनि गायन छ— सागरको बच्चाहरूलाई कामले जलाएर भस्म गरिदिएको छ। अब बाबा तिमीलाई ज्ञान चितामा बसाउनुहुन्छ। तिमीहरूमाथि ज्ञानको वर्षा हुन्छ। यो पनि बुझ्नेका छौ— यो एउटै सत्यको संगत हो। परमपिता परमात्मा जो स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला हुनुहुन्छ, उहाँलाई अमरनाथ पनि भनिन्छ। अवश्य यहाँ बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ नि! पहाडमा बसेर केवल एक पार्वतीलाई सुनाउनुहुन्छ र? उहाँले त सारा पतित दुनियाँलाई पावन बनाउनु हुन्छ। एउटाको कुरा होइन। तिमीलाई थाहा छ— हामी नै पावन दुनियाँको मालिक थियौं फेरि हामी नै बन्छौं। वृक्षको बारेमा पनि सम्झाउनु भएको छ— अन्त्यमा पनि साना-साना शाखाहरू निस्कन्छन्। यी सबै हुन् साना-साना मठ पन्थ। पहिला सुरुमा धेरै राम्रा पात निस्कन्छन्। जब वृक्ष जड अवस्थामा पुग्छ तब फेरि नयाँ पात पनि निस्कँदैनन् न फल निस्कन्छन्। हर एक कुरा बाबा बच्चाहरूलाई राम्रोसँग सम्झाइरहनु हुन्छ। लडाईं पनि तिमीहरूको मायासँग छ। यति उच्च पद छ भने अवश्य केही मेहनत त गर्नु पर्छ नि! पढ्नु पनि छ, पवित्र पनि बन्नु छ। आधाकल्प रावणराज्य चलेको हो र अब रामराज्य हुनु छ। भन्छन् पनि— रामराज्य होस्। तर यो थाहा छैन कहिले र कसरी हुन्छ? शास्त्रमा त यो कुरा छैन। देखाउँछन्— पाण्डव पहाडमा गलेर मरे। अनि फेरि के भयो? प्रलय त हुँदैन। एकातिर देखाउँछन्— बाबाले राजयोग सिकाउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— तिमी भविष्यमा राजाहरूको राजा बन्छौ र फेरि देखाउँछन् पाण्डव खत्तम भएर गए। यो कसरी हुन सक्छ! नयाँ दुनियाँको स्थापना कसरी हुन्छ? श्रीकृष्ण कहाँबाट आए? अवश्य ब्राह्मण चाहिन्छ।

तिमीलाई थाहा छ— हामी नयाँ दुनियाँमा जाने पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। यहाँ ज्ञान सागरका पासमा रिफ्रेस हुन आउँछौं। यहाँ ज्ञान गंगाद्वारा सुन्छौं। अमरनाथमा एउटा तलाउ देखाउँछन्, जुन मानसरोवर हो।

भन्छन् त्यसमा स्नान गर्नाले परीजादा बनिन्छ। वास्तवमा यो हो ज्ञान मानसरोवर। ज्ञान सागर बाबा बसेर ज्ञान स्नान गराउनुहुन्छ, जसबाट तिमी बहिस्तका परी बन्छौ। परी नाम सुनेर यस्तो पखेटा भएको मनुष्य बनाइदिएका छन्। वास्तवमा पखेटा आदिको कुरा होइन। आत्माको उड्ने पखेटा अहिले टुटेका छन्। शास्त्रमा त के-के कुरा लेखिदिएका छन्। यिनले पनि धेरै शास्त्र पढेका छन्। यिनलाई पनि बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ। म तिमीहरूको धेरै जन्मको अन्त्यको जन्ममा प्रवेश गर्छु। कृष्ण त हुन् नै सत्ययुगका पहिलो जन्म। स्वयंवरपछि फेरि लक्ष्मी नारायण बन्छन्। त्यसैले जो श्री नारायण थिए, उनी धेरै जन्मको अन्त्यमा अहिले साधारण छन्। फेरि अवश्य उनकै तनमा आउनुपर्छ। कसैले भन्छन्— भगवान् पतित दुनियाँमा कसरी आउनुहुन्छ! नबुझेका हुनाले श्रीकृष्णको नाम लेखिदिएका छन्, जो सबैभन्दा पावन हुन्। तर श्रीकृष्णलाई सबैले भगवान् मान्दैनन्। भगवान् त हुनुहुन्छ नै निराकार। उहाँको नाम शिव प्रसिद्ध छ। प्रजापिता ब्रह्मा त यहाँ छन्। सूक्ष्म वतनमा त ब्रह्मा-विष्णु-शंकर छन्। यो पनि राम्रोसँग बुझ्नुपर्छ। धेरै राम्रो धारणा चाहिन्छ। आपसमा एक अर्कालाई यो याद दिलाउनु पर्छ। बाबालाई याद गर्छौ, ८४ को चक्रलाई याद गर्छौ। अब घर जान्छौ। यो पुरानो दुनियाँ, पुरानो वस्त्र सबै त्याग गर्नु छ। अहिले हामी नयाँ दुनियाँको लागि तयार भइरहेका छौं। पुरानो दुनियाँको नशा रहँदैन। यो हो अविनाशी ज्ञान रत्नको नशा, त्यो नशा टुट्न मुस्किल हुन्छ। गरिबको नशा टुट्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म गरिब निवाज हुँ, यहाँ आउँछन् गरिब नै। आजकल त करोडपतिलाई मात्र पैसावाला भनिन्छ। लखपतिलाई पैसावाला भनिदैन। उनीहरूले त यो ज्ञान उठाउन सक्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई करोड अरब त चाहिएको नै छैन। के गर्ने! मैले गरिबको पैसा-पैसाद्वारा स्वराज्य स्थापना गर्नु छ। म पक्का व्यापारी पनि हुँ। यस्तो कहाँ फाल्नु लिन्छु र, जुन फेरि दिनुपरोस्। तिम्रो पुरानो र नयाँको लेनदेन छ, त्यसैले भोलानाथ भनिन्छ। गरिब भन्दा गरिब मात्रै मालामा उनिन्छन्। सारा आधार पुरुषार्थमा छ, यसमा पैसाको कुरा छैन। पढाइको कुरामा गरिबले राम्रो ध्यान दिन्छन्। पढाइ एउटै छ नि। गरिबले राम्रो पढ्छन् किनकि साहुकारलाई त पैसाको नशा रहन्छ।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी स्वर्गको मालिक थियौं, अहिले कंगाल छौं। अहिले बाबा आउनु भएको छ ८४ को चक्र त अवश्य लगाउनु छ। पुनर्जन्म पनि सिद्ध गर्नुहुन्छ। तिमी सिकीलधे बच्चाहरू नै ८४ चक्रमा आउँछौ। यो पनि तिमीलाई थाहा छ, अरू कसैलाई थाहा छैन। तिमी जान्दछौ— चक्र पूरा हुन्छ, अब वापस घर जानु छ। पढाइलाई दोहोर्‍याउनु छ। चित्र राख्यौ भने चक्र याद आउँछ। गीत पनि कुनै कुनै धेरै राम्रा छन्, सुनेर नशा चढ्छ। तिमी अहिले शिवबाबाको बनेका छौ, वर्सा तिमीलाई अहिले निराकारबाट मिलिरहेको छ, साकारद्वारा। निराकारले कसरी दिनुहुन्छ, जबसम्म साकारमा आउनुहुन्न। भन्नुहुन्छ— म यिनको धेरै जन्मको अन्त्यमा प्रवेश गर्छु। प्रजापिता पनि यहाँ चाहिन्छ नि। ब्रह्माको नाम प्रसिद्ध छ, ब्रह्मा मुखवंशावली। बच्चाहरूलाई बाजोलीको बारेमा पनि सम्झाइएको छ। हामी अहिले ब्राह्मण हौं, फेरि देवता बन्छौं। माथि शिवबाबा हुनुहुन्छ तारा, कति सूक्ष्म हुनुहुन्छ। यति ठूलो लिंग होइन, यो त पूजाको लागि बनाएका हुन्। रुद्र यज्ञ रच्दा एउटा ठूलो शिवलिंग अनि साना-साना शालिग्राम बनाउँछन्। धनवानले धेरै बनाउँछन्। यो सबै भक्तिमार्गमा सुरु हुन्छ द्वापरबाट। पहिले हुन्छ

१६ कला, फेरि १४ कला कम हुँदा-हुँदै अहिले कुनै कला रहेको छैन। यो बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ। बाबाले अरू कुनै मेहनत दिनुहुन्न। नोट गर्दै जाऊ, पतिहरूका पतिलाई कति समय याद गर्ने, अव्यभिचारी सम्बन्ध हुनुपर्छ। मित्र सम्बन्धी आदि सबै भुलियोस्। एकसँग नै प्रीत राख्नु छ। यस विषय सागरबाट क्षीरसागरमा जानु छ। आत्माहरूको बैठक त ब्रह्म तत्त्वमा छ। क्षीरसागरमा विष्णुलाई देखाउँछन्। विष्णु र ब्रह्मा। ब्रह्माद्वारा तिमीलाई सम्झाउनुहुन्छ। फेरि तिमी विष्णुपुरी क्षीरसागरमा जान्छौ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर अरू कुनै मेहनत दिन्न। केवल भन्नुहुन्छ— हे आत्माहरू! मलाई याद गर। मैले तिमीलाई पार्ट खेलन पठाएको थिएँ। तिमीलाई याद दिलाउनुहुन्छ— नांगै (अशरीरी) आएका थियौ। पहिले सुरुमा तिमी देवता बनेर स्वर्गमा आयौ। भगवान् यदि सबैका पिता हुनुहुन्छ भने सबै स्वर्गमा आउनुपर्छ नि! तर सबै धर्म त आउन सक्दैनन्। ८४ जन्म देवताहरूले नै लिएका हुन्। उनीहरू नै आउनु छ। यी सबै कुरा तिमीहरू सिवाय अरू कसैले जान्न सक्दैन। राम्रो बुद्धि भएकाहरूले नै धारणा गर्छन्। थोरै समय छ, केवल आफूलाई आत्मा सम्झ। मैले एउटा शरीर छोडेर अर्को लिन्छु, ८४ जन्म पूरा भए। अहिले यो अन्तिम जन्म हो। आत्मा सच्चा सुन बन्छ। सत्ययुगमा सच्चा गहना थिए, अहिले सबै झुटा छन्। अब फेरि तिमी ज्ञान चितामा बसेका छौ, गोरो बन्छौ। श्वास श्वासमा याद गर्नु भने त्यो अवस्था अन्त्यमा हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) क्षीर सागरमा जानको लागि एक बाबासँग नै सच्चा प्रीत राख्नु छ। एकको नै अव्यभिचारी यादमा रहनु छ, सबैलाई एक बाबाको याद दिलाउनु छ।
- २) विनाशी धनको नशा राख्नु छैन। ज्ञान धनको नशामा स्थायी रहनु छ। पढाइद्वारा उच्च पद पाउनु छ।

वरदानः— परिवर्तन शक्तिद्वारा बितेको कुरालाई बिन्दु लगाउने निर्मल र निर्मान भव

परिवर्तन शक्तिद्वारा पहिला आफ्नो स्वरूपलाई परिवर्तन गर— म शरीर होइन, आत्मा हुँ। फेरि स्वभावको परिवर्तन गर, पुरानो स्वभावले नै पुरुषार्थी जीवनमा धोका दिन्छ, त्यसैले पुरानो स्वभाव अर्थात् नेचरलाई परिवर्तन गर। फेरि हुन्छ संकल्पको परिवर्तन। व्यर्थ संकल्पलाई समर्थमा परिवर्तन गरिदेऊ। यसप्रकार परिवर्तन शक्तिद्वारा बितेका हर कुरालाई बिन्दु लगाइदियौ भने निर्मल र निर्मान स्वतः बन्छौ।

स्लोगनः— मस्तकमा स्मृतिको तिलक सदा चम्किरहोस्— यही सच्चा सुहागको निशानी हो ।